

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 21), תשל"ה-1975 *

תיקון סעיף 3

1. (א) האמור בסעיף 3 (ב) לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה) יסומן "(1)" ובו, המלים "או שהאדם נהג בחוב כאמור כאילו נמחל לו" - יימחקו.

(ב) בסעיף 3 (ב) האמור, אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) אדם שניתנה לו הלוואה אשר אילו היה ניתן במקומה מענק היה המענק בגדר הכנסה, ונותן ההלוואה נתן לו מענק לפני שההלוואה נפרעה או תוך שנה מיום שנפרעה, יראו את המענק עד לסכום ההלוואה כחלק מההכנסה של מקבלו בשנת המס שבה ניתן; לענין זה יראו מחילת הלוואה כמתן מענק.

(3) (א) אדם שבשנת מס פלוגית נמחל או שומט לו חוב או חלק ממנו, והחוב נובע מסכומים שקיבל לצורך ייצור הכנסתו מעסק או ממשלה יד, או שניתן לו מענק לצורך ייצור הכנסתו כאמור, והוא אינו חייב במס עליהם על פי סעיף 2 או על פי פסקאות (1) או (2) לסעיף קטן זה וגם הוראות סעיף 21 (ב) אינן חלות עליהם, יראו את החוב כהכנסה בשנה שבה נמחל או שומט ואת המענק כהכנסה בשנה שבה ניתן, ואותו אדם יהיה חייב עליהם במס בשיעור שלא יעלה על 50%.

(ב) לפי בקשתו של אדם שהיתה לו הכנסה כאמור בפסקת משנה (א), יראו לענין סעיף 28 (ב) כהכנסה מעסק.
(ג) מס על פי פסקת משנה (א), יראוהו לענין סעיף 92 (א) כמס על ריווח הון.

(4) הוראות פסקאות (2) ו-(3) לא יחולו על מענק או על הלוואה שנמחלה או שומטה, שנתנו המדינה, קרן קיימת לישראל, קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל, הסוכנות היהודית לארץ ישראל, ההסתדרות הציונית העולמית או חברה להתישבות הקלאית ועירונית "רסקו" בע"מ, לאגודה שיתופית שרשם האגודות השיתופיות סיווג אותה כאגודה שיתופית חקלאית או לחבר באגודה כאמור, אולם אם היה לאגודה או לחבר הפסד כאמור בסעיף 28 יוקטן סכום ההפסד בסכום המענק או ההלוואה שנמחלה או שומטה.

(5) לענין סעיף קטן זה, מי שנמחל לו חוב - לרבות מי שנהג בחוב כאילו נמחל לו או מי ששומט חובו."

(ג) בסעיף 3 (ג) לפקודה, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) החיוב על פי פסקאות (1) ו-(2) לא יחול על סכומים שקיבל אותו אדם כתוספת לסכומים ששילם לחברה בעד

* נתקבל בכנסת כיום ט' בשבט תשל"ה (21 בינואר 1975); הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1113, תשל"ד, עמ' 142, ובה"ח 1149, תשל"ה, עמ' 44.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

המניות עקב שינוי בשער החליפין הרשמי, וכלכד שנתמלאו שתיים אלה:

(א) המניות הוצאו לתושב חוץ בחמורה מלאה כמטבע חוץ ונקבע בתנאי ההוצאה כי סכום הפדיון צמוד לשער החליפין הרשמי והפדיון לא ייעשה לפני תום שבע שנים מיום הוצאת המניות;

(ב) שר האוצר אישר את המניות לענין זה.

(ד) בסעיף 3 האמור, במקום סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יבוא:

"(ד) סכומים ששולמו למעביד מאת קופת גמל כמשמעותה בסעיף 47, לרבות ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים, ושקורם בתשלומי המעביד לאותה קופה, יובאו בחשבון בקביעת הכנסתו; לענין זה, "סכומים ששולמו למעביד" — לרבות סכומים שהמעביד נהג בהם כאילו נתקבלו מהקופה והופקדו בה מחדש, ותבע ניכויים לפי סעיף 17 (5).

תיקון סעיף 5

2. בסעיף 5 לפקודה —

(1) בפסקה (2), במקום "ששה בישראל" יבוא "מעבודה אצל מעביד שגם הוא תושב חוץ, אם העובד שהה בישראל" ובמקום "5,000 לירות" יבוא "12,000 לירות";

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

(4) (א) ריבית, דמי שכירות ותמלוגים ששילם תושב ישראל, למעט תשלומים כאמור ששילם מפעל קבע בחוץ לארץ של תושב ישראל על הלוואה או שימוש בנכסים לצרכי אותו מפעל ולמעט תשלומים כאמור בשל הלוואה או נכסים ששולמו בחוץ לארץ שלא לצרכי ייצור הכנסה;

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לפטור ממש, כולו או מקצתו ובתנאים שיקבע, דמי שכירות כאמור ששולמו להכירת כלי טיס או כלי שיט הפרועים לים בקווים בין-לאומיים וכן ריבית על הלוואות לרכישתם; פטור זה יכול שיהא כללי או לסוגים של חכירות או של הלוואות.

תיקון סעיף 9

3. בסעיף 9 לפקודה —

(1) בפסקה (2), במקום "קופת גמל" יבוא "מפעל הפיס, קופת גמל", אחרי "על ידי רשות מקומית" יבוא "או על ידי מפעל הפיס", והמילים "שאושרה על ידי הנציב לענין פסקה זו" — יימחקו;

(2) בפסקה (א7), פסקת משנה (ב) תסומן "(1)" ובמקום פסקת משנה (א) יבוא:

(א) (1) מענק הון שנתקבל עקב פרישה — עד סכום השווה למשכורת של הודש לכל שנת עבודה, לפי המשכורת האחרונה; עלה סכום המענק על השיעור האמור, רשאי הנציב

"מענק עקב פרישה או מוות"

לפטור את העודף, כולו או מקצחו, בהתחשב בתקופת השירות, בגובה השכר, כתנאי העבודה ובנסיבות הפרישה;

(2) בשום מקרה לא יעלה הסכום הפטור לפי פסקת משנה זו על 4,000 לירות לכל שנת עבודה וחלק יחסי מסכום זה בשל עבודה בחלק משנה;

(3) לענין פסקת משנה זו, "פרישה" – לרבות שינוי מעמדו של עובד באגודה שיתופית משכיר לחבר בה;

(ב) (1) מענק הון שנתקבל עקב מוות – עד סכום השווה למשכורת של שני חדשי עבודה לכל שנת עבודה, לפי המשכורת האחרונה; עלה סכום המענק על השיעור האמור, רשאי הנציב לפטור את העודף, כולו או מקצתו, בהתחשב בתקופת השירות, בגובה השכר, כתנאי העבודה ובנסיבות הפטירה;

(2) בשום מקרה לא יעלה הסכום הפטור לפי פסקת משנה זו על 8,000 לירות לכל שנת עבודה וחלק יחסי מסכום זה בשל עבודה בחלק משנה;

(ג) היה הנציב סבור כי המשכורת הוגדלה סמוך למועד הפרישה באופן בלתי סביר כדי להגדיל את סכום המענק הפטור, רשאי הוא לקבוע את סכום המענק הפטור בלי להתחשב בהגדלה;

(ד) היתה המשכורת האחרונה בשל עבודה חלקית, תבוא כחשבון, לגבי השנים שבהן עבד העובד עבודה מלאה, המשכורת האחרונה שהיתה משתלמת בעד עבודה מלאה;

(ה) על החלטת הנציב לפי פסקאות משנה (א) עד (ג) ניתן לערער בהתאם לסעיפים 153 עד 158.

4. בסעיף 9א לפקודה, בכל מקום, במקום "2,100 לירות" יבוא "2,800 לירות" ובסעיף קטן (ב) במקום "21 לירות" יבוא "28 לירות". תיקון סעיף 9א

5. בסעיף 12 לפקודה, במקום "שתהיה לו ושלא תעלה" יבוא "או על הכנסת עבודה מעבודה אצל אחד ממעבידיו, אם לא עלו". תיקון סעיף 12

6. בסעיף 18 לפקודה – תיקון סעיף 18

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 76(ב), לאחד מחבריה – שהוא אחד מבעלי השליטה ושיש לו לפחות 10% ממניותיה" יבוא "בסעיף 76 לאחד מחבריה – שהוא בעל שליטה כמשמעותו בסעיף 32(9)", ובסופו יבוא "או אם המס עליהם נוכח בתקופה האמורה";

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הכנסה של תושב חוץ שיש לנכות ממנה מס על פי סעיפים 164 או 170 – ניכויה לפי סעיף 17 בשנת המס שאליה היא מתייחסת יותר רק אם שולמה בה או תוך שלושה חדשים אחרי תומה או אם המס עליה נוכח בתקופה האמורה."

7. (א) סעיף 21 לפקודה יסומן "א" ובו, במקום "לצרכי עסק או משלח-יד" יבוא "לצרכי ייצור הכנסתו".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(ב) נתקבל מענק בשל רכישת נכס, שבעדו זכאים לניכוי פחת על פי סעיף קטן (א), או שנמחל או שומט חוב שמקורו בהלוואה לרכישת נכס כאמור תוך חמש שנים משנת קבלתה, יהיה המחיר המקורי של הנכס מחירו כאמור פחות סכום המענק או החוב, לפי הענין; הוראה זו לא תחול על סכום שחוייב במס על פי סעיף 3 (ב) (2)".

8. בסעיף 24 (ג) לפקודה, במקום "חייבת" יבוא "נתחייבה", ובסופו יבוא "או כשריווח ההון קרוז כנגד הפסד".

9. (א) בסעיף 32 (9) לפקודה —

(1) בפסקת משנה (א), במקום "שיש לו לכדו, במישרין או בעקיפין, לפחות 5% מהון מניותיה" יבוא "שיש לו לכדו או יחד עם בן-זוגו, במישרין או בעקיפין, לפחות 5% מהון המניות שהוצא או מכוח ההצבעה או מהזכות להחזיק או לרכוש כל אחד מאלה או מהזכות לקבל רווחים";

(2) בפסקת משנה (ב), במקום "2,250 לירות" יבוא "4,000 לירות".

(ב) אחרי פסקה (9) האמורה יבוא:

"(10) (א) פרמיות ששילמה חברה לטובת עצמה לביטוח חייו של בעל שליטה בה כמשמעותו בפסקה (9);
(ב) פרמיות ששילמה שותפות לטובת עצמה לביטוח חייו של שותף בה, או ששילם שותף לטובת עצמו לביטוח חייו של שותפו, כשיש למבוטח 10% לפחות מהונה או מהזכות לרווחיה".

10. בסעיף 47 לפקודה, במקום "30,000 לירות" יבוא "42,000 לירות".

11. אחרי סעיף 47 לפקודה יבוא:

47א. יחיד שבשנת מס שילם דמי ביטוח לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968², או לקרן ההשוואה על פי חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]³, בשל הכנסה שאיננה הכנסת עבודה, יותר לו ניכוי של 50% מהסכומים ששילם.

"ניכוי בשל תשלומים לביטוח לאומי ולקרן השוואה"

12. בסעיף 57 לפקודה, בסופו יבוא "ואולם לענין התרת ניכויים על פי סעיף 47 לא תובא בחשבון הכנסה של החבר מחוץ לקיבוץ שבעדה הוא זכאי לתגמולים, למענק או לקצבה".

² ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

³ ס"ח תשי"ט, עמ' 306.

- תיקון סעיף 66 13. בסעיף 66 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (א) –
- (א) בפסקה (1), במקום "סעיף 34" יבוא "סעיפים 20 ו-34";
- (ב) אחרי פסקה (6) יבוא:
- (7) הפטורים לפי סעיפים 9 (16), 10 ו-11 יותרו גם לאיש וגם לאשה.";
- (2) בסעיף קטן (ב) (2) ו-(3), בסיפוח, אחרי "לפני נישואיה או" יבוא "חמש שנים".
- תיקון סעיף 88 14. בסעיף 88 לפקודה, בהגדרת "נכס בר-פחת", במקום "לצרכי עסק או משלח-יד" יבוא "לצרכי ייצור ההכנסה".
- תיקון סעיף 89 15. בסעיף 89 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) סכום המתקבל על-פי פוליסה לביטוח חיים שהפרמיות בעדה לא הותרו כהוצאה על פי סעיף 32 (10) יראוהו, בניכוי אותן פרמיות, כחייב במס לפי חלק זה בלבד."
- תיקון סעיף 90 16. בסעיף 90 לפקודה, במקום "בצירוף סכום אותם ניכויים" יבוא "לפני כל ניכוי לפי אותם סעיפים".
- תיקון סעיף 91 17. בסעיף 91 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "40" יבוא "50";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "ב-3½%" יבוא "ב-3%".
- תיקון סעיף 97 18. בסעיף 97 (ב) לפקודה, אחרי "עולה" יבוא "כמשמעותו בסעיף 9 (16)", ובמקום "ארבע שנים" יבוא "שבע שנים".
- תיקון סעיף 100 19. בסעיף 100 (2) לפקודה, במקום "ויראו את שווי המלאי העסקי כמחיר שעלה הנכס לנישום" יבוא "ויראו את יתרת המחיר המקורי כמחיר שעלה הנכס לנישום".
- הוספת סעיף 101 20. אחרי סעיף 100 לפקודה יבוא:
101. (א) רישומן בבורסה של מניות ייחשב כמכירתן ביום הרישום זולת אם בעל המניות ביקש שלא ייחשב כך בשעה שהגיש לראשונה לאהר הרישום דו"ח לפי סעיף 131; ביקש כאמור, לא יחול בשעת מכירת המניות לראשונה לאחר הרישום הפטור ממס על ריווח הון על פי סעיף 97 (ג); ואולם רשאי בעל המניות לחזור מהבקשה בשעת מכירת המניות כאמור ולשלם את המס שהיה מגיע כשל הרישום בתוספת ריבית של 15% לשנה החל מהמועד שבו היה עליו לשלם את המס אילולא ביקש כאמור.
- הפיקת מניות פרטיות למניות הנסחרות בבורסה

(ב) לענין סעיף קטן (א) –

(1) "מניות" – למעט מניות שנרכשו לאחר שהוצעו למכירה לציבור על פי תשקיף שבו צויין שהכורסה הסכימה לרישום המניות למסחר בה;

(2) ניתנו המניות במתנה וחל על המתנה סעיף 97 (א) (5) – לא יראו בכך מכירה; מכר אותן מקבל המתנה – יראו בכך מכירתן לראשונה."

21. בסעיף 125א לפקודה, בסופו יבוא "לענין זה, הכנסת עבודה – לרבות חלק ממענק שנתקבל עקב מוות, שאינו פטור על פי סעיף 9 (א7)".

22. בסעיף 133 לפקודה, פסקה (2) – בטלה, והסימון "(1)" יימחק.

23. במקום סעיף 134 לפקודה יבוא:

134. שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו כי מי שתקנות לפי סעיף 12 חלות עליו, יהיה פטור מהגשת דו"ח לפי פרק זה; פטור כאמור יכול שיהיה מותנה בקיום תנאים נוספים שנקבעו."

24. בסעיף 135 לפקודה, בפסקה (1), אחרי "בעצמו או על ידי נציגו" יבוא "וימסור לו את כל הפרטים הדרושים לפקיד השומה לענין כירור הכנסתו".

25. בסעיף 140 לפקודה, בהגדרת "גוף ציבורי", במקום "רשות מקומית, חברה שהממשלה משתתפת בהנהלתה" יבוא "כל גוף העומד לביקרתו של מבקר המדינה".

26. אחרי סעיף 159 לפקודה יבוא:

159א. שילם אדם מס לשנת מס פלוגית, בין דרך ניכוי ובין בדרך אחרת, יתר על הסכום שהוא חייב בו על פי הדו"ח שהגיש לפי סעיף 131, ונתקיימו התנאים שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, יוחזר לו לפי זרישתו חשלומו היתר."

27. בסעיף 160 לפקודה –

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "החזר מס יתר בעקבות שומה";

(2) בסעיף קטן (א), אחרי "יתר על הסכום שהוא חייב בו" יבוא "והדו"ח לאותה שנה הוגש לא יאוחר מתום שש שנים אחריה", ובמקום "ריבית של 9% לשנה מתום 6 חדשים לאחר שהוגש" יבוא "ריבית של 15% לשנה מיום שהוגש".

28. בסעיף 161 (א) לפקודה, אחרי "בשיעור של 30%" יבוא "אם מקבל הדיבידנד הוא חבר בני-אדם ובשיעור של 35% אם הוא יחיד".

29. בסעיף 164 לפקודה, אחרי "הכנסת עבודה" יבוא "לרבות חלק ממענק שנתקבל עקב פרישה או מוות, שאינו פטור על פי סעיף 9 (א7)".

30. האמור בסעיף 165 לפקודה יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) קיזוז על פי סעיף קטן (א) כנגד המס שחייב בו בעל שליטה כמשמעותו בסעיף 32 (9), ייעשה רק אחרי שהסכום שנוכה שולם לפקיד

השומה, זולת אם יש לבעל השליטה שליטה פחותה מ-50% והוא הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה שלא ידע כי הסכום שנוכה לא שולם לפקיד השומה או שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת התשלום.

31. האמור בסעיף 167 לפקודה יסומן "א" ואחריו יבוא: תיקון סעיף 167

"(ב) האמור בסעיף קטן (א) יחול גם כאשר לאדם שמהכנסתו צריך היה לנכות את המס נעשתה שומה או ניתן צו שאינם ניתנים עוד להשגה או לערעור לגבי השנה שאליה מתייחס הדו"ח, אם השומה או הצו לא כללו את ההכנסה שממנה צריך היה לנכות."

32. האמור בסעיף 180 (ב) לפקודה יסומן "1" ואחריו יבוא: תיקון סעיף 180

"(2) היו לפקיד השומה טעמים סבירים להניח כי המס שיגיע מנישום לשנת מס פלונית יעלה ב-40% לפחות על סכום המקדמות שהוא חייב בו לאותה שנה, רשאי הוא להגדיל את סכום המקדמות לפי סימן זה כדי להפרש; דין החלטה כאמור, לענין השגה וערעור, כדין שומה לפי סעיף 145."

33. בסעיף 185 לפקודה, במקום פסקה (2) יבוא: תיקון סעיף 185

"(2) שילם הנישום פחות מדי, תשולם היתרה תוך 15 יום מיום מסירת ההחלטה, בצירוף ריבית, בשיעור שיקבע בית המשפט, בעד התקופה שמיום הגשת הערעור ועד למתן פסק הדין."

34. במקום סעיף 187 לפקודה יבוא: תחלפת סעיף 187

187. על סכומי מס לשנת מס פלונית שלא שולמו עד למועד שנקבע להגשת הדו"ח לפי סעיף 132, ישלם הנישום ריבית בשיעור של 15% לשנה החל מהמועד האמור ועד לתשלום, ובלבד שלא תשולם ריבית בשל -

(1) תקופה המתחילה בתום שלוש שנים לאחר יום הגשת הדו"ח לאותה שנה והמסתיימת 15 ימים לאחר יום מסירת השומה לאותה שנה, אף אם שונתה השומה, תוקנה או הוצאה מחדש בעקבות צו שניתן על פי סעיף 147; לענין זה שומה - לפי סעיף 145 או, אם נעשתה - לפי סעיף 152;
(2) תקופה שחייבים בה בריבית על פי סעיפים 185 (2) או 186."

35. בסעיף 189 לפקודה, במקום "לפי סעיף 188 (א), (ג) ו-(ד)" יבוא, פעמיים, "לפי סעיפים 188 או 191ב", אחרי "אי הגשת דו"ח" יבוא "או על אי-גיהול ספרים", ובסופו יבוא "הוגשה תביעה פלילית כאמור והנאשם זוכה, תשולם לו ריבית על הקנס בשיעור של 15% מיום תשלום הקנס ועד להחזרתו". תיקון סעיף 189

"(ב) נישום שלגביו נקבע גרעון העולה על 25% מהמס שהוא חייב בו ולא הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה שלא התרשל בעריכת הדו"ח שמסר או באי מסירת דו"ח, יהא חייב בקנס בשיעור של 10% מסכום הגרעון; ואולם –

(1) לגבי גרעון שהתהווה תוך שלוש שנים לאחר שלאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון פעם אחת, יהיה שיעור הקנס 15%;

(2) לגבי גרעון שהתהווה תוך חמש שנים לאחר שלאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון יותר מפעם אחת, יהיה שיעור הקנס 25%;

לענין זה, "גרעון שהתהווה" – גרעון הנובע מדו"ח שהוגש בתקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(2) אף אם הדו"ח מתייחס לשנות מס שקדמו לקביעת הקנס, וכן גרעון המתייחס לשנות המס שבתקופות האמורות אף אם הדו"ח לגביהן הוגש לאחר אותן תקופות."

37. אחרי סעיף 191 לפקודה יבוא:

הוספת סעיפים
191א ו-191ב

"קנס על אי ניכוי 191א. מי שבלי הצדק סביר לא ניכה את המס שהיה עליו לנכות על פי סעיפים 161, 164 או 170 יהיה חייב בקנס בשיעורים שלהלן מן הסכום שלא ניכה:

- (1) 10% אם לאותו אדם לא נקבע בעבר קנס על פי סעיף זה;
- (2) 15% אם לאותו אדם כבר נקבע בעבר פעם אחת קנס על-פי סעיף זה;
- (3) 25% אם לאותו אדם כבר נקבע קנס על-פי סעיף זה יותר מפעם אחת.

191ב. (א) נישום שחלות עליו הוראות בדבר ניהול פנקסי חשבונות על פי סעיף 130 ולא ניהל פנקסים לשנת מס פלונית, ייוסף לסכום המס שהוא חייב בו לאותה שנת מס קנס בסכומים כמפורט להלן:

- (1) 10% מהמס שנקבע בשומה בשנת המס האחרונה שלגביה נישומה הכנסתו או מהמס המגיע ממנו על פי הדו"ח האחרון שהגיש אם הגיש אותו לאחר השומה האמורה – לפי הגבוה משניהם, אם לאותו אדם לא נקבע בעבר קנס על פי סעיף זה;
- (2) 20% מהמס כאמור בפסקה (1) אם אותו אדם לא ניהל ספרים לאחר שכבר נקבע לו בעבר קנס על פי סעיף זה.

(ב) החולק על קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א) בטענה שההוראות בדבר ניהול פנקסי חשבונות אינן חלות עליו, רשאי להשיג בפני פקיד השומה, ועל ההחלטה בהשגה ניתן לערער כאילו היתה החלטה לפי סעיף 150."

קנס על אי ניהול
ספרים

38. בסעיף 192 לפקודה, המלים "סעיף 133 ולפי" – יימחקו, ובמקום "ו-190" יבוא "190, 191 ו-191ב". תיקון סעיף 192
39. בסעיף 194 (א) לפקודה, בפסקה (1), אחרי "לענין אותה הכנסה" יבוא "או שהוא חייב לגביה בתשלום מקדמות", ובסופה יבוא "או המקדמות שהוא חייב בהן". תיקון סעיף 194
40. בסעיף 216 לפקודה, במקום "מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות" יבוא "מאסר שנה או קנס 20,000 לירות". תיקון סעיף 216
41. בסעיף 217 לפקודה, במקום "מאסר שנה אחת או קנס 3,000 לירות" יבוא "מאסר שנתיים או קנס 30,000 לירות", ובסופו יבוא "הטוען כי היה לו הצדק סביר – עליו הראיה". תיקון סעיף 217
42. במקום סעיף 219 לפקודה יבוא:
219. נוכח מס על פי סעיפים 161, 164 או 170, ובלי הצדק סביר לא שולם לפקיד השומה כאמור בסעיפים 161, 166 או 171, דינו של החייב לבכות – מאסר שנתיים או קנס 10,000 לירות ופי שנים מסך כל הני-כויים האמורים או שני הענשים כאחד; הטוען כי היה לו הצדק סביר – עליו הראיה". תיקון סעיף 219
43. בסעיף 220 לפקודה, במקום "10,000 לירות" יבוא "80,000 לירות". תיקון סעיף 220
44. בסעיף 2236 לפקודה, במקום "משלושה חדשים" יבוא "מששה חדשים". תיקון סעיף 2236
45. אחרי סעיף 2236 לפקודה יבוא:
2236. שר האוצר רשאי, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ועם הארגון היציג של יועצי המס, להתקין תקנות בדבר כללי האתיקה המקצועית של יועצי מס. תיקון סעיף 2236
- 2236ט. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות אגרות לבחינות האמורות בסעיף 2236 א (א) (5)". תיקון סעיף 2236
46. בסעיף 219 לפקודה, בנוסחו בסעיף 38 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 13), חשכ"ח-1968, אזכור סעיף 166 הוא כדין וכן היה. תיקון סעיף 219
47. בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, חשכ"א-1961⁵ –
- (1) סעיף 25 א (ג) – בטל;
- (2) האמור בסעיף 33 יסומן "(א)" ובו אחרי "לא שולם המס", יבוא "על מקרקעין או מכנה בתהליך בניה", ואחריו יבוא:
- "(ב) מס על ציוד או מלאי או חלק ממנו לשנת מס פלונית, ששולם בחסר, או שמועד תשלומו נדחה, או שלא שולם עד למועד שנקבע להגשת הצהרה בסעיף 18 או לפי סעיף 51, יחולו לגביו הוראות סעיפים 185, 186 ו-187 לפקודה". תיקון סעיף 219

4 סי"ח חשכ"ח, עמ' 171.

5 סי"ח חשכ"א, עמ' 100.

48. (א) הוראות סעיף 3 (ד) לפקודה, בנוסח שלפי חוק זה, יחולו על סכומים ששילמה קופת גמל למעביד אחרי יום ח' בשבט תשל"ד (31 בינואר 1974) בחוקת הפרשי הצמדה על כספים שנצברו בקופה.

(ב) (1) תחולתם של סעיפים 3 (2), 4, 5, 6, 9 (א) (2), 10, 12, 18 ו-23 משנת המס 1974.

(2) תחולתו של סעיף 11 לגבי תשלומים לשנת המס 1974 ואילך.

(3) תחולתם של סעיפים 26 ו-30 לגבי דחוו"ת שהוגשו לשנת המס 1974 ואילך.

(ג) תחולתם של סעיפים 27, 31 ו-36 לגבי דחוו"ת שהוגשו או שומות שנעשו, לפי הענין, מיום פרסומן של חוק זה.

(ד) תחולתם של סעיפים 13 (2), 22, 33 ו-37 לגבי קנס על אי-ניהול ספרים משנת המס 1975.

(ה) (1) הריבית על פי סעיף 187 לפקודה כנוסחו לפי חוק זה תוטל החל מיום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975), ובלבד שעל שומות שיוצאו לפני יום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976) תוטל ריבית על פי סעיף 187 כנוסחו לפני תיקונו בחוק זה.

(2) לענין פסקה (1) של סעיף 187 יראו את הדוחו"ת שהוגשו לפני יום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975) כאילו הוגשו ביום האמור.

(3) הוראות פסקאות (1) ו-(2) יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לענין ריבית המוטלת מכוח סעיף 33 (ב) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961, כנוסחו לפי סעיף 47 לחוק זה.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

